

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתי"סדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 7:21
מוצאי שב"ק..... 8:53
שיעורים כסדרן
ג"ד..... שמואל א יב - יג
בבלי..... בבא מציעא נב
ירושלמי..... עירובין לו
תוספתא..... בבא מציעא ז
רמב"ם..... כלאים ט

שעה 13, גליון 29 (647)

פרשת מצורע, שבת הגדול, י"ב ניסן, שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

קיין ברעקל חמץ

דער אר"י הקדוש זאגט אז ווער עס געבט אכטונג נישט צו עסן חס ושלום קיין ברעקל חמץ במשך דעם גאנצן יום טוב פסח, קען ער זיין פארזיכערט אז ער וועט זיין אפגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר. מענטשן פרעגן אויף דעם א שווערע קשיא, מיר זענען דאך ווי שטארק אידישע קינדער געבן אכטונג נישט צו האבן קיין ברעקל חמץ אין שטוב; מען ארבעט שווער, מען רייניגט און מען זויבערט, און עס איז ממש נישט מעגליך בדרך הטבע אז עס זאל נאך בלייבן ביי א איד א שטיקל <<<<<

זיך פרייען מיט די הייליגע מצות

אינמאל האט דער הייליגער רבי געהאלטן א מצה אין האנט און געזאגט: "אז מען האלט א מצה אין די האנט, האלט מען גאט אין די האנט". מען דארף זיין זייער פרייליך אז מען איז זוכה צו עסן די הייליגע מצה אים פסח. דער הייליגער צדיק הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע פלעגט קושן די מצות ווייל ער האט אזוי שטארק ליב געהאט די הייליגע מצוה און איז געווען אזוי פרייליך דערמיט. און אזוי ברענגט דער של"ה הקדוש (מסכת פסחים, באר היטב א"ח סימן תע"ז ס"ק א) אז ערליכע אידן פלעגן קושן די הייליגע מצות.

אין זוהר הקדוש (פרשת בא דף מ"א.) ווערן די מצות אנגערופן "מיכלא דמהימנותא" - א מאכל פון אמונה. מיט יעדע שטיקל מצוה וואס א איד עסט, גייט אריין אין אים אמונה. פארוואס עסט מען דען מצוה? נאר ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן, קומט אויס אז דאס איז איין שטיק אמונה. אין אן אנדער פלאץ אין זוהר הקדוש (פרשת תצוה דף קפ"ג:) רופט ער אן די מצות "מיכלא דאסתא" - א מאכל פון רפואה. דאס עסן די הייליגע מצוה ברענגט א רפואה אויפן מענטש, סיי א רפואה ברוחניות און סיי א רפואה בגשמיות.

קומט אויס אז ווען א איד איז זוכה צו עסן די הייליגע מצוה ווערט ער אויסגעוואשן אינגאנצן פון איבערווייניג און פון אינדרויסן; ער באקומט א לויטערע און ריינע אמונה, און ווערט אויסגעהיילט פון אלע סארט קרענק פיזיש און גייסטיש, ברוחניות און בגשמיות.

דער אמת איז אז די צוויי זאכן, אמונה און רפואה, גייען אינאיינעם. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') אז אלע קרענק וואס א מענטש ליידיט קומט נאר ווייל ער האט נישט קיין אמונה. דאס איז ביי יעדע קרענק אזוי, אבער ספעציעל איז דאס אזוי ביי גייסטישע קרענק. ווען א מענטש ווערט זייער גערועז און גערעגט פון יעדע קלייניקייט וואס גייט נישט אזוי ווי ער וויל, ווען א מענטש טראכט נאר פון אנדערע מענטשן, ער איז מקנא א צווייטן און איז ברוגז אויף יעדן איינעם, אדער ווען א מענטש איז אלעמאל באזארגט, ער זארגט זיך שטענדיג וואס עס וועט זיין, ער האט פחדים און שרעק אז עס גייט קומען עפעס גאר געפערליכע זאכן, ער האלט אין איין איבערטראכטן א זאך און ער קען נישט פטור ווערן פון די מחשבות וואס פייניגן אים, און אזוי ווייטער זענען דא פארשידענע סארט גערוען קרענק פון וואס מענטשן ליידין געבעף גאר אסאך. און די איינציגסטע וועג ווי אזוי אויסגעהיילט צו ווערן דערפון, ווי אזוי ארויסצוקריכן פון די אלע סארט שוועריקייטן און פראבלעמען, איז נאר דורך אמונה. ווען א איד נעמט אריין ביי זיך אין קאפ אז עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן, קיינער קען אים נישט גוטס טון און קיינער קען אים נישט שלעכטס טון אן דעם אייבערשטן, קיינער קען גארנישט ארוועקנעמען פון אים אן רשות פונעם אייבערשטן; דאן ווערט זיין מח אויסגעלייטערט און ער ווערט אויסגעהיילט פון אלע זיינע קרענק.

דעריבער דארף מען זיך זייער פרייען מיט די הייליגע מצות, און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו די אלע גוטע סגולות וואס ליגט אין די מצות. נישט אז מען זאל מאכן אן אנגעצויגנקייט פון די מצות, און אריינברענגען איבריגע חומרות ווי אזוי צו עסן די מצוה אויף פארשידענע וועגן וועלכע קענען צומאל אפילו זיין א סכנה, מען קען ווערן אזוי פאנומען מיט די איבריגע חומרות אז מען פארנעסט פונעם עיקר אז מען עסט די מצוה נאר ווייל מיר גלייבן אין באשעפער וואס האט אונז געהייסן עסן די מצוה, און מיט דעם דארפן מיר זיך זייער פרייען.

(קונטרס א פשרן פסח)

א גוט ווארט

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן פח) וואס איז דער ענין פון "הפיכת השלחן בשבת הגדולה" מען זעט שבת הגדול איז אין אלע שטובער איבערגעדרייט, עס טוט זיך א ביהלח; זאגט דער רבי, דער טיש ווייזט אויפן דיבור, אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל מא, כב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'", וויל מען יעצט ווייזן אז יעצט איז נאך דער דיבור אין גלות, עס איז נישט מסודר, עס איז איבערגעדרייט, אבער אז מיר וועלן זוכה זיין צו מקבל זיין דעם יום טוב פסח, מיר וועלן אנהויבן רעדן צום אייבערשטן און עס וועט ווערן פה-סח, דאן וועלן מיר האבן א געהעריגע טיש און אזוי וועלן מיר ארויסגיין פון מצרים.

דאס איז וויכטיג צו געדענקען, יעדעס מאל עס ווערט ביי איינעם 'הפיכת השלחן', עס ווערט אים איבערגעדרייט זיין סדר היום, זיין שטוב, זיין פרנסה, זאכן גייען פארקערט - דאס איז אלץ ווייל עס פעלט דעם דיבור, מען רעדט נישט צום אייבערשטן; דאס רעדן צום אייבערשטן שטעלט אלעס אין פלאץ, עס איז שוין גארנישט איבערגעדרייט, נישטא קיין הפיכת השלחן.

(עצתו אמונה מצורע תשפ"ב)

ווי אזוי קען מען זוכה זיין צו מקבל זיין דעם יום טוב פסח אזוי ווי עס דארף צו זיין

קעזרת ה' תברך
לכבוד מיינע טייערע חברים, תלמידי היכל הקודש פון ארץ ישראל, ה' צליקה יחי
אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גודלנו אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן; עס איז גאר אנדערש די הקנות צום יום טוב פסח ווען מען ווייסט פון רבי'ן, אלעס גייט צו מיט א שטארקע שמחה, מען פריידט זיך צו רוימען די חמץ.
ווען די רוימט אויס די חמץ ואלט איר בעטן דעם אייבערשטן אויף די חמץ וואס איז אין הארץ, די חמץ וואס ליגט אין מח; דער יצר הרע וואס ווערט אנגעווען (ברכות ז'): 'שאר שפעסה', מען זאל נישט האבן קיין שום קשיות און ספיקות אויפ'ן אייבערשטן.

קשיות און ספיקות איז אסור - אפילו במשהו; איין פינטעלע קשיות אויף די אמונה איז שוין זייער ביטער, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ה'): 'ותפשע מאותיות חמץ מצה, הינו שלא תחמץ חמץ, חמץ און מצה האבן די זעלבע אותיות, ביידע האבן א מ' און א צ', דער גאנצער חילוק איז פון דעם אות ה"ת און דעם אות ה"א וואס מאכט אינגאנצן אויס א קליינע פינטעלע, ווייל אז מען לייגט צו א קליינע פינטעלע צום אות ה"א ווערט דאס א ח"ת; זאגט דער רבי אז מען דארף אכטונג געבן פון שלעכטע מחשבות אפילו במשהו.

טייערע חברים, וויסן זאלט איר אז אן תפלה קען מען גארנישט; מען דארף אסאך בעטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איה זאל זיין נזהר פון א משהו חמץ, איה זאל זוכה זיין אריינגעוויינן אין יום טוב מיט שמחה"; נאר אזוי קען מען זוכה זיין צו זיין נזהר פון חמץ און זיין פרייליך יום טוב.

מוהר"א פלעגט דערציילן זייער אסאך מאל די מעשה פון דעם גרויסן צדיק, רבי דוד ממיקוליב זכורנו לברכה, א תלמיד פונעם הייליגן בעל שם טוב זכורנו ויגן עליו. ער האט זיך אויטערגענומען צו מאכן וויין פאר זיין רבי דער הייליגער בעל שם טוב, ער האט עס אליינס געמאכט מיט אלע חוקרות, מיט אלע ענינים און מיט אלע בחינות וכו' וכו'. אויפ'ן וועג אהיים האט מען אים אפגעשטעלט ביי די גרעניץ און דער וועכטער האט געעפנט די וויין און עס קסטאט געווען, ער האט עס געמאכט זין נסך. רבי דוד איז געווארן אויסער זיך, ער איז געווארן זייער צעבראכן פארנוואס דאס האט פאסירט, ער האט געפרעגט זיין רבי דעם הייליגן בעל שם טוב זכורנו ויגן עליו פארנוואס דאס האט פאסירט, האט אים דער הייליגער בעל שם טוב געפרעגט: "האסטו געבעטן דעם אייבערשטער אז אלעס זאל זיך אויסארבעטן לטובה?" האט ער געענטפערט פאר'ן הייליגן בעל שם טוב אז ער האט טאקע אינגאנצן פארגעסן צו בעטן דעם אייבערשטער.

מוהר"א פלעגט דאס שטענדיג חזר'ן מיט אונז, מיר זאלן וויסן און געדענקען צו בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך; נאר אזוי האט מען הצלחה.

טייערע ליבע ברידער, גייט מוזקע זיין אנדערע זיי זאלן אויף האבן וואס מיר האבן; זייט עוסק אין די הייליגע עבודת פון מפיץ ויין. מיר דארפן געבן אונזער חיים טובים פאר אנדערע, מיר קענען דאס נישט האלטן בלויז פאר אונז; מיר דארפן עוסק זיין אין הפצה, פארשפרייטן די ספרים און קונטרסים ווי מער. פארשטייט זיך עס זאל נישט גיין אויפ'ן חשבון פון די ווייב; מען דארף יעדע העלפן אין שטוב אריינברענגען דעם יום טוב, אבער אין די ייטיגע צייטן דארף מען גיין מוזקע זיין אידישע קינדער זיי זאלן אויף האבן דעם רבי'נס התחזקות.

קויפט א שיינע זאך פאר די ווייב לכבוד יום טוב; געב איר געלט מיט א גוט אויג, מיט די גאנצע הארץ. זאג איר דאס איז פאר דיר לכבוד יום טוב, זי זאל זיך קויפן וואס איר הארץ באגעט. עס זאל דיר נישט אנגיין וואס זי קויפט, א פרוי וויל עפעס אנדערש, זי האט אירע זאכן וואס זי דארף; זאלסטו איר פרייליך מאכן.

דא האט איר א תפלה, א געבעט צום אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו מקבל זיין דעם יום טוב פסח אזוי ווי עס דארף צו זיין:

"הייליגער באשעפער, עס קומט יעדע דער יום טוב פסח, איה פרוביר זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב, איה ווייס אבער דעם אמת אז איה אליין קען גארנישט טון, נאר מיט דיין הילף וועל איה קענען זוכה זיין צו א שיינעם יום טוב. העלף מיר אז איה זאל האבן גענוג געלט צו קענען איינקויפן אלע געברויכן פון יום טוב, אז איה זאל קענען צושטעלן פאר מיין ווייב און קינדער אלעס וואס זיי דארפן האבן אויף יום טוב. העלף מיר אז איה זאל שפירן א זיסע און געשמאקע טעם אין דעם הייליגן יום טוב, איה זאל נאר זיין פרייליך במשך דעם גאנצן פסח, אפילו ווען זאכן וועלן זיך נישט אויסארבעטן אזוי ווי איה האב זיך פארגעשטעלט, זאל איה נישט ווערן גערעגט און טרויעריג נאר איה זאל זיך ווייטער האלטן זייער פרייליך. העלף מיר אז איה זאל זוכה זיין אריינצוברענגען א פרייליכע שטימונג אין מיין שטוב, איה אליין זאל זיין פרייליך און איה זאל זיך מאכן פרייליך מיין ווייב און קינדער. די שמחה זאל זיך איבערגיסן פון מיר אזוי ווייט אז אפילו ווער עס וועט נאר שטיין געבן מיר זאל אויף ווערן פרייליך.

הייליגער באשעפער, איה געב איבער מיין גאנצע יום טוב פסח פאר דיר, איה געב זיך אינגאנצן איבער פאר דיר. העלף מיר אז איה זאל חס ושלום נישט עסן קיין ברעקל חמץ און עס זאל זיך נישט געפונען אין מיין הויז קיין משהו חמץ אום פסח. העלף מיר אז איה זאל זיך זייער פרייען מיט דעם וואס איה בין זוכה אויסצוגרייניגן דעם חמץ פון מיין שטוב און איה בין זוכה צו עסן די הייליגע מצה. העלף מיר אז איה זאל זוכה זיין צו די אלע סגולות פון די הייליגע מצה, אז די מצה זאל אויסוואשן מיין הארץ, עס זאל אריינברענגען אין מיין הארץ א שטארקע אמונה, אז איה זאל נאר גלייבן אין דיר מיט'ן גאנצן הארץ, איה זאל נישט האבן קיין שום ספיקות אין די הייליגע אמונה, איה זאל וויסן און גלייבן מיט א קלארקייט אז נאר דו פירסט די גאנצע וועלט, אז עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דיר. די מצה זאל זיין צו מיר פאר א רפואה, עס זאל מיר אויסהיילן פון אלע סארט קרענק, סיי פיזישע קרענק און סיי גייסטישע קרענק, עס זאל מיר אויסהיילן בגשמיות און עס זאל מיר אויסהיילן ברוחניות.

הייליגער באשעפער, העלף מיר אז די שמחה פון די הייליגע מצה און פון אלע מצות פונעם יום טוב זאל מיר פאגלייטן

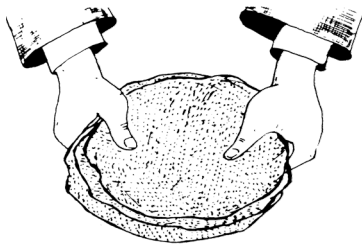
חמץ אום פסח; און פון דעסט וועגן זעט מען אז נישט יעדער איז זוכה צו די גרויסע הבטחה, ליידער פאלט מען יא דורך מיט עבירות אינמיטן די יאר.

דער תירוץ אויף דעם איז אז ווען א איד זאל זיך פרייען א גאנץ יאר מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען נישט צו עסן קיין חמץ אום פסח, ער זאל זיך פרייען מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען צו עסן מצה אום פסח, דעמאלט וואלט ער זיכער געווען אפגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר.

דער יצר הרע האט ליב צו צעברעכן א מענטש און אים נאר דערמאנען פון די שלעכטע זאכן אין וואס ער איז דורכגעפאלן. אנשטאט דער מענטש זאל זיך פרייען מיט די פילע גוטע זאכן וואס ער טוט, יעדער איד איז אנגעפולט מיט מצות, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות ז'): אויפ'ן פסוק (שיר השירים ד', ז) "כפלה הרמון רקתך" - אפילו ריקנים שפך מלאים מצוות פרמון" - אפילו די ליידיגייט צווישן די אידן זענען אויך פול מיט מצות ווי א מילגרואים, און מיט דעם דארף זיך א איד זייער פרייען. דער יצר הרע וויל דאך אבער נישט אז דער איד זאל זיך פרייען מיט די מצות, ער וויל נאר אז א איד זאל זיין טרויעריג און צעבראכן, ווייל ער ווייסט אז אזוי האט ער אריינגעכאפט דעם מענטש אין זיין זאק אריין. ווען א מענטש איז טרויעריג ווערט ער דערווייטערט פונעם אייבערשטן, ער פארלירט זיין חשק צו דינען דעם אייבערשטן. מיר טארן זיך אבער נישט לאזן פון אים, א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך, ער דארף אויפזוכן די גוטע נקודות וואס ער האט אין זיך און מיט דעם זיך זייער פרייען, און דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט טאקע ווערן אן אמת'דיגער ערליכער איד, ער וועט זיך אפלאזן פון אלעם שלעכטס (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רמ"ב).

דער הייליגער נודע ביהודה האט געהאט א תלמיד וואס איז ליידער אראפ פון אידישן וועג ביז ער איז ל"ע געווארן א גלח און דערנאך א בישוף. דער נודע ביהודה האט זיך זייער מצער געווען אויף דעם אז עס האט געקענט פאסירן אזא זאך אז זיין תלמוד זאל ארויסגיין לתרבות רעה. ער האט פרובירט זיך צו טרעפן מיט דעם תלמוד און אים אליין פרעגן די סיבות וואס האבן אים געברענגט דערצו, ביז ער האט טאקע מצליח געווען זיך צו טרעפן מיט אים.

שאלות ותשובות ברסלב

דארף איך טון אלע

חומרות פון מיין

טאטע אום פסח?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב איך דארף זיך פֿירן מיט אלע חומרות וואס מיין טאטע פֿירט זיך אום פֿסח?

איך האב שוין ברוך השם אַ אייגענע משפּחה, מיר מאַכן דעם פֿסח ביי אונז אינדערהיים, איז די שאלה אויב איך מוז נאָכמאָכן אלע חומרות פֿון מיין טאטע. איך רעד נישט פֿון עסן געבראָקטס און דאָס גלייַכן, נאר אַזעלכע חומרות ווי למשֶׁל נישט צו עסן קיין געקויפֿטע זאָכן, מילכיגע פֿראַדוקטן, טשאַקאלאד, און נאָך.

יישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִחְבְּרֶךָ

יום ג' פֿרשת תּוֹרִיעַ, כ"ו אָדר ב', שְׁנַת תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי איז געווען זייער קעגן חומרות (עיני שיחות הר"ן, סימן רלה), אפילו לגבי חומרות אום פֿסח - האט דער רבי נישט געהאלטן מען זאל מקפיד זיין מיט חומרות וואס ברענגט מרה שחורה.

דער רבי האט דערציילט: "ווען איך בין געווען יונג און איך האב דעמאלט נישט געוויסט דאס שעדליכקייט פון חומרות וכו' - בין איך אויף אריינגעפאלן אין דעם טעות, ווען עס איז געקומען דער יום טוב פֿסח בין איך געווארן פאלירן, איך האב נישט געוויסט וואס צו טון; געדעס מאל איז מיר בייגעפאלן נאך חומרות, ביז איין מאל האב איך געטראכט וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פֿסח? ווי אזוי קען איך אַכטונג געבן צו האבן ריינע וואסער אויף פֿסח אָן קיין חשש חמץ?" דעמאלט איז געווען די סדר אז מען פֿלעגט אַנשעפֿן וואסער פאר גאנץ פֿסח, דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט קיין עצה, ווייל מען קען נישט אפֿהיטן די וואסער דורכאויס גאנץ יום טוב עס זאל נישט צוקומען צו דעם קיין משהו חמץ, "האב איך געטראכט די בעסטע וואסער וואלט ווען געווען קוואל וואסער, ווייל אַ קוואל האלט דאך אין איין קוועלן פֿרישע וואסער פֿסדר אָן קיין שום חשש חמץ", אָבער דאָרט וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קוואל וואסער, האט ער געטראכט אַוועק צו פֿארן מיט די משפּחה אויף יום טוב צו אַ פֿלאַץ וואו עס איז דא אַ קוואל, אזוי שטאַרק זענען געווען זיינע חומרות אויף פֿסח; האט דער רבי אויסגעפֿירט: "אָבער ברוך השם אַז היינט דאַרף איך נישט קיין חומרות, היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תּוֹרָה פאר מענטשן און נישט פאר מלאַכים, היינט פֿריי איך זיך מיט די מצות אליינס".

מיט דעם אלעם פֿלעגט מוהרא"ש זאגן מען זאל אַכטונג געבן פֿסח נישט אַהיים צו ברענגען די נאָכגעמאַכטע זאָכן פֿון חמץ. דער רבי האט טאַקע נישט געוואלט מיר זאָלן האבן חומרות, אָבער מען דאַרף וויסן מען זאל נישט עסן פֿסח "פיצא", אפילו עס איז געמאַכט פֿשר לפֿסח. אויף זענען מיר מקפיד אויף בראָקן, מיר בראָקן נישט פֿסח נאר אַחרון של פֿסח, אויף זאל מען אַכטונג געבן אפֿצושיילן די ירקות און פירות.

מילכיגס קענסטו עסן; צום ביישפּיל מילך, קעז וכוּדומה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן

זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה תוריע תשפ"ב)

האט דער תלמוד דערציילט די מעשה ווי אזוי עס האט זיך אָנגעהויבן, דאָס איז געווען ווען ער איז געווען אַ בחור און ער האט געלערנט אין די ישיבה פונעם נודע ביהודה. דעמאלט איז געווען דער סדר אז די בחורים האבן געעסן "טעג", יעדן טאג האבן זיי געעסן ביי אַ צווייטן בעל הבית פון שטאט.

איינמאל אין אן ערב פֿסח האט דער בחור געגעסן ביי אַ בעל הבית, דער בעל הבית'טע האט געמאַכט אַ קאַרטאַפל קוגל, און מען האט געטראָפֿן אַ ווייַזל אינעם קוגל. דער בעל הבית האט געשיקט דעם בחור צום נודע ביהודה צו פֿרעגן אויב מען מעג עסן דעם קוגל, און דער בחור איז אריבער געגאַנגען צום נודע ביהודה מיט די שאלה. דער נודע ביהודה האט אָנגעהויבן מפֿלפל זיין אין די הלכה, "עס זענען דא פֿוסקים וואס זענען עס מתיר, און עס איז דא פֿוסקים וואס אַסר'ן עס", "אָבער למעשה" - האט דער נודע ביהודה אויסגעפֿירט - "האלט איך אז עס איז אַסור" און ער האט געזאָגט פֿאר'ן בחור פֿאַרוואס ער פֿסק'נט אזוי.

דער בחור איז אָבער געווען זייער הונגעריג, עס איז געווען ערב פֿסח, ווען חמץ טאר מען שוין נישט עסן און מצה קען מען נאכנישט עסן, און פון גרויס הונגער האט דער בחור זיך געמאַכט דעם חשבון אז דער נודע ביהודה האט דאך אויסגערעכנט עטליכע שיטות וואס האלטן אז מען מעג עס יא עסן... געטראכט און געטון, און ער האט אויסגעגעסן דעם גאַנצן קוגל... און פֿאר'ן בעל הבית האט ער געזאָגט אז דער נודע ביהודה האט עס געאַסר'ט, און אז ער האט שוין פֿאַרברענט דעם קוגל.

גלייך נאָכ'ן אויפֿעסן דעם קוגל האט אָבער דער יצר הרע אָנגעהויבן אַרבעטן אויף דעם בחור, "קוק ווי אזוי דו ביזט אזוי שטאַרק נכשֶׁל געווארן אז דו האסט געגעסן חמץ אום פֿסח וואס דאס איז אזוי הארב, און אזוי האט ער אריינגעברענגט אין אים אַ שטאַרקע מרה שחורה און יאוש אז ער איז שוין דערנאָך ווייל ער האט עובר געווען אויף אַזאַ האַרבע אַיסור.

ביינאַכט ווען דער בחור האט געדאַרפֿט ליינען קריאת שמע של המטה, האט ער געטראכט צו זיך "איך גיי יעצט ליינען קריאת שמע? איך האב דאך געטון היינט אַזאַ האַרבער אַיסור", און ער האט נישט געליינט קריאת שמע. אינדערפֿרי האט ער שוין אַנדאָי זיך נישט געוואשן געגל וואסער, ווייל ער האט דאך שוין עובר געווען אויף אַן אַיסור כּרת, און ער איז שוין סיי ווי אפֿגעריסן פון כּלל ישֶׂראֵל, און אזוי איז עס געגאַנגען ווייטער און ווייטער, פון איין עבירה צו נאָך אַן עבירה, ביז ער איז אזוי אַראַפֿגעפֿאלן אז ער האט זיך ל"ע גע'שמוּד'ט און געווארן אַ גלח, און דערנאָך אַ בישוף.

פֿאַרשטייט זיך אז דער נודע ביהודה האט גערעדט מיט אים, ביז ער האט אים מחזיר בתשובה געווען, ער האט אַוועקגעווארפֿן אלע זיינע נאַרשיקייטן, און איז צוריק געווארן אַן ערליכער איד.

זעט מען פון די מעשה די וויכטיגקייט פון דאס וואס דער רבי לערנט אונז אז מען דאַרף שטענדיג קוקן נאר אויף די גוטע נקודות וואס מען האט, ווייל אויב מען וועט זיך נישט שטאַרקן מיט די גוטע זאכן, נאר מען וועט קוקן אויף די שלעכטע חלקים וואס מען האט, קען מען זיך אזוי ווייט דערקייקלען ביז'ן אַוועקגיין אינגאַנצן פון אידשקייט רח"ל.

פֿאַרדערט, ווען אַ איד שטאַרק זיך צו קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס ער האט, אפילו ווען ער קוקט זיך גוט און זעט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, ער איז שוין ליידער דורכגעפאלן מיט שווערע עבירות, און פון דעסט וועגן שטאַרקט ער זיך צו קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער האט געטון, דאן איז ער זוכה אז ער ווערט טאַקע אַן אַמֶת'דיגער ערליכער איד.

רבי נתן זאָגט אז משיח וועט איינגעמען די וועלט דורך דעם וואס ער וועט אריינברענגען דעם לימוד, אז מען דאַרף זיך נאר שטאַרקן און נאר קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען טוט און זיך פֿרייען מיט דעם, און אזוי זאָגן חז"ל (פסיקתא דרבי כהנא) אז משיח וועט זיין אָנגעטון מיט אַזאַ בַגְד וואס וועט האבן אין זיך די גוטע זאכן פון אלע אידשע קינדער.

(קונטרס א פֿשר'ן פֿסח)

אויף אויף די גאנצע יאר, איך זאל א גאנץ יאר זיין זייער פרייליך אז איך האב זוכה געווען צו עסן נאר מצה און נישט חס ושלום קיין שום ברעקל קומט אום פסח. און אזוי זאל איך זיך שטענדיג נאר פרייען מיט געדע מצה וואס איך טו, מיט געדע גוטע זאך וואס איך טו, אפילו ווען איך קוק זיך אן און איך זע אז איך בין אזוי ווייט פון דיר, און דער זעך הרע וויל אריינברענגען אין מיר א געבראכקייט און עצבות, זאל איך זיך נישט לאזן פארפירן פון אים, נאר איך זאל זיך ווייטער האלטן זייער פרייליך, איך זאל קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס איך האב, און דורך דעם זוכה זיין צו ווערן אמת'דיג נאנט צו דיר.

הייליגער פאשעפער! איך וויל אויך ארויסגיין פון מצרים! אזוי ווי די אידישע קינדער זענען געווען פארשקלאפט אין מצרים אונטער דעם שווערן יאך פון פרעה און די זעלבע מצרים, די זעלבע בין איך אויך פארשקלאפט אונטער מיין שווערע זעך הרע און אונטער מייע שילעכטע מדות און שילעכטע תאוות, און איך זע נישט דעם וועג ארויס פון מיין אייגענע שווערע גלות. הייליגער פאשעפער, מייע אויגן זענען נישט גוט, זיי ווילן נאר קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, און זיי ווילן נישט קוקן צו דיר. מייע אויערן ווילן נאר הערן אלע נארשיקייטן און זיי ווילן זיך נישט צוהערן צו די קול פון די צדיקים וועלכע ווילן מיר מקרב זיין צום אייבערשטן. מיין נאז טויג אויף נישט, איך האב אזא שטארקע "חרון אף", געדע קלייניקייט וואס גייט נישט אזוי ווי איך וויל, נעמט מיר ממש ארויס פון די פלים און איך ווער אזוי שגעל אויפגערעגט. מיין מויל איז ממש ווי פארשלאסן ווען עס קומט צו רעדן צו דיר און ווען עס קומט צו לערנען די הייליגע תורה, אנשטאט איך זאל אויסנוצן מיין מויל ווי עס דארף צו זיין, אנשטאט איך זאל אויסנוצן די געוואלדיגע גרויסע כוחות וואס איך האב אין מיין מויל, ווען איך זאל זיך אויסרעדן מיין גאנצע הארץ פאר דיר יעדן טאג, ווען איך זאל זיך אויסבעטן ביי דיר אלעס וואס איך דארף, וואלט איך שוין לאנג געהאלפן געווארן און ארויסגעקראכן פון אלע מייע פראבלעמען; ווען איך זאל ווען גענוץ מיין מויל צו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, וואלט די תורה מיר שוין לאנג געמאכט פרייליך און מיר פאראויגט פון אלע מייע שילעכטע מדות און שילעכטע תאוות; אנשטאט דעם גען איך מיין מויל נאר צו רעדן נארשיקייטן און זאכן וואס דו לאזט נישט רעדן, און דאס ברענגט אויף מיר נאך פיל מער צרות און פראבלעמען. מיין מח איז אינגאנצן פארדרייט, איך טראכט נאר פון אלע נארשיקייטן און צבירות, מיין מח איז פול מיט אלע סארט פחדים, איך טראכט נאר וואס א גווייטער וועט זאגן אויף מיר, און מיין מח איז פארדרייט מיט אלע סארט גייסטישע קרענק און שוועריקייטן.

הייליגער פאשעפער, שיק מיר שוין משה רבינו, העלף מיר אז איך זאל שוין טרעפן דעם אמת'ן צדיק אויף ווי משה רבינו וואס האט דעם כח מיר ארויסצונעמען פון מיין שווערע גלות מצרים, העלף מיר אז איך זאל זיך צוהערן צום קול פון דעם צדיק, העלף מיר אז איך זאל פאלגן די אלע עצות פונעם צדיק, און דורך דעם וועל איך ארויסגיין פון מיין אייגענע גלות, איך וועל אמת'דיג שפירן דעם "כאילו הוא יצא ממצרים", איך וועל קענען ארויסגיין פון מיין מצרים, און דאן וועל איך קענען זינגען שירה פאר דיר, און דיר דאנקען פאר די גרויסע נסים וואס דו האסט געטון מיט מיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הבקחים ומן הפסחים"; און צו (מכילת ד, ט): "כימי צאתך ממצרים אראנו נפלאות", אמן.

(עצתו אמת'דיג געבעטן דעם אייבערשטן)

איך אליין בין אויסגעלייזט געווארן פון מצרים

ת"ל זאגן (פסחים ט"ז): אז געדער איך, אין יעדן דור, דארף זיך פארשטעלן אזוי ווי ער אליין איז ארויסגעגאנגען פון מצרים. ווי אזוי קען מען דאס באווייזן, ווי אזוי קען א איד שפירן הייליגע צייטן אזוי ווי ער אליין איז ארויס פון מצרים?

ווען מען ווייטט אבער וואס עס מיינט מצרים, דאן איז דער תירוץ זייער פשוט און פארשטענדליך. ווען די אידן זענען געווען אין מצרים, איז זייער מויל געווען אין גלות, זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן. זיי זענען געווען אונטערגעווארפן אונטער דעם שלעכטן פרעה, וואס איז די אותיות "פה רע" - א שלעכטע מויל. זיי האבן גערעדט זאכן וואס מען דארף נישט, און זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן. ביז ווען דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף די אידישע קינדער און זיי געשיקט דעם גרויסן צדיק משה רבינו, וואס ער האט אויסגעלעבט פאר די אידן אז זייער אייגענע עצה ארויסצוגיין פון אלע צרות און פראבלעמען איז נאר צו עפענען דעם מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, און דורך דעם האבן זיי זוכה געווען ארויסצוגיין פון מצרים, און זיי האבן באקומען דעם יום טוב פסח, וואס איז די אותיות "פה סח" - די מויל הייבט אן צו רעדן צום אייבערשטן. דער פסוק זאגט (שמות י"ב ב) "וַיִּשְׁבַּר וַתִּנְחַן לִפְנֵי פִי הַחֲרִית" זייער מויל איז ארויס אויף דער פריי, זייער מויל איז שוין נישט געווען פארמאכט, זיי האבן שוין אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן; און אזוי זענען זיי אויסגעלייזט געווארן פון דעם שווערן גלות מצרים און פון אלע זייערע צרות און פראבלעמען.

דאס איז א זאך וואס שפילט זיך איבער איך יעדן דור ביי יעדן איד. געדע מענטש האט זיך זיינע אייגענע צרות און פראבלעמען, געדע מוטשעט זיך מיט שוועריקייטן ברוחניות און בגשמיות, געדע האט זיך זיין פרינואטע גלות ווען ער איז אונטערגעווארפן אונטער זיינע פאגורעניצונגען; ביז ווען דער אייבערשטער העלפט אז מען טרעפט אן אמת'ן צדיק וואס קען העלפן דעם מענטש, ער לעבט אויס פאר'ן מענטש אז ער קען גרינגערהייט געהאלפן ווערן, אז ער האט א וועג צו ווערן אויסגעלייזט פון זיין גלות, ארויסצוגיין פון אלע צרות און פראבלעמען, און דער וועג איז אז ער זאל עפענען זיין מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן, צו דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס ער גייט אריבער, און דאן וועט איד דער אייבערשטער העלפן און אים ארויסנעמען פון זיינע צרות, ער וועט אים העלפן און אים שיקן אלע ישועות און רפואות.

ווען א מענטש איז זוכה צו דעם, ער טרעפט א צדיק וואס עפנט אים דאס מויל און מאכט אים רעדן צום אייבערשטן; אזא מענטש שפירט טאקע באמת אז ער אליין איז ארויס פון מצרים, ער איז אויסגעלייזט געווארן פון זיין אייגענע מצרים.

מען פירט זיך צו דעם הגדה דעם שטיקל זוהר הקדוש (פרשת בא, ט): "פוקדא בחר דא", זאגט דארט דער הייליגער זוהר אז עס ליגט א פליכט אויפ'ן יעדן מענטש צו דערציילן שטענדיג די נסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אים. ווען א מענטש האט א נס, ער האט געהאט א פראבלעם און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן, דארף ער דאס זיכער דערציילן און מפרסם זיין פאר יעדן איינעם; ווען א מענטש האט אבער געהאט אזא גרויסער נס אז ער האט געטראפן א צדיק, דער הייליגער רבי, וואס האט אים געעפנט די מויל אז ער זאל אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן, איז צו דאס דער גרעסטער נס. ווייל דאס וועט אים שוין ארויסהעלפן מיט אלע זיינע פראבלעמען וואס וועלן אים נאר אונטערקומען אין לויף פון זיין גאנץ לעבן. סיי וואס דער פראבלעם וועט נאר זיין, וועט ער וויסן דעם ריכטיגן אדרעס, ער וועט זיך ווערן נאר צום אייבערשטן, און אויף דעם וועג וועט ער אלעמאל זיך קענען ארויסבריינגן פון געדע צרה.

א מענטש רעדט זיך איין אז נאר א גרויסער צדיק קען רעדן צום אייבערשטן. א מענטש מיינט אז אויב איך ער נאכנישט אזוי אויסגעארבעט ווי דער גרויסער ערליכער איד, איז ער נאך זייער ווייט פונעם אייבערשטן און דער אייבערשטער הערט זיך נישט צו צו זיינע תפילות. א מענטש קלערט אז נאר ווען עס איז שוין ממש עק וועלט, ער האט שוין פרובירט אלעס אויף דער וועלט און גארנישט האט געהאלפן, נאר דעמאלט קען ער זיך ערשט ווערן צום אייבערשטן, און אפילו דעמאלט קען ער נישט סתם אזוי רעדן אויף זיין אייגענע שפראך צום אייבערשטן, נאר אויב ער וועט אויסזאגן גאנץ תהלים, נאר דעמאלט הייסט עס אמת'דיג געבעטן דעם אייבערשטן.

קומט אבער דער הייליגער רבי און לעבנט אונז אויס אז דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט יעדן איד. נישט קיין חילוק ווי אזוי מען זעט אויס, נישט קיין חילוק ווי גרויס אדער קליין מען איז, אלץ שטייט דער אייבערשטער גרייט אויסצוהערן יעדעס ווארט וואס קומט ארויס פון יעדן איד'ס מויל. דער איד דארף פשוט עפענען דאס מויל און זאגן פאר'ן אייבערשטן אויף אידיש, אויף זיין אייגענע מאמע לשון, דעם פראבלעם וואס גייט אויף אים אריבער, אזוי ווי ער וואלט זיך אויסגעטרעט צו א נאנטער גוטער פריינד. די גאנצע סיבה פארן וואס דער אייבערשטער מאכט אז עס זאל בכלל קומען די צרה אויפ'ן מענטש, איז נאר דערפאר ווייל ער וויל דערמאנען דעם מענטש, ער וויל אים אויפטרעקן פון זיין שלאף, ער וויל אז דער מענטש זאל שוין עפענען זיין מויל און אנהויבן רעדן צו אים.

(קונטרס א פשר'ן פסח)

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעמיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizukyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; יוגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com